

Transcript – Text, ACU (03.07.2020)

Dr HEIKO SCHÖNING:

Beste medeburgers,

Hartelijk welkom bij de ACU, de Buitenparlementaire Corona Onderzoekscommissie.

Indien het parlement het niet doet, dan worden wij burgers geroepen om het zelf te doen.

Als Buitenparlementaire Corona Onderzoekscommissie zullen wij onderzoeken waarom tijdens de situatie zoals we die kennen met Covid19 deze beperkende maatregelen in ons land ons werden opgelegd, waarom de mensen nu lijden, en of de opgelegde maatregelen in verhouding staan tot de ziekte die wordt veroorzaakt door het SARS-CoV-2 virus.

Wij hebben ernstige twijfels over verhouding van de maatregelen zoals deze zijn ingevoerd. Dit moet worden onderzocht. En omdat in de Parlementen noch de oppositiepartijen, noch de regeringspartijen een commissie bijeengeroepen hebben, en hiervoor ook nog geen plannen zijn, is het hoogst tijd dat wij dit zelf ter hand nemen.

Wij zullen hier in de Corona-sprekersgroep deskundigen uitnodigen en toehoren. Deze deskundigen komen uit alle delen van de samenleving, uit de medische wereld, sociale wereld, de rechtswereld, de economie en veel meer.

SARS-CoV-2

Een aantal gerenommeerde deskundigen heeft zich reeds welwillend bereid verklaard om mee te werken.

Behalve de sprekersgroep, mijn collega Professor Dr Haditsch en mijn collega Dr. Schiffmann, wil ik mezelf ook graag voorstellen.

Mijn naam is Heiko Schöning, ik ben een gewone huisarts uit Hamburg. Mijn persoonlijke motivatie om mee te doen is dat ik vader ben. Net zoals vele andere mensen met kinderen in dit land zie ik dat kinderen lijden, niet enkel omdat de speeltuinen gesloten zijn, maar omdat ze van elkaar gescheiden zijn. En voor de volwassenen is het nog erger.

Wij vragen ons af, waarom familieleden hun ouders bijvoorbeeld niet meer mogen bezoeken in het rusthuis. Is het besmettingsgevaar dan zo groot? Hebben we hier echt met een killervirus te maken? Hebben we te maken met hondsdolheid, of met de pest?!? Wij twijfelen hier ernstig aan. Wij hebben helemaal geen pest!

Wat ons werkelijk kan helpen in deze situatie is eerlijkheid, precies zoals de beroemde Nobelprijswinnaar Albert Camus in zijn geweldig boek "De Pest" het schrijft. Deze eerlijkheid en transparentie willen wij hier in de Buitenparlementaire Covid Onderzoekscommissie (ACU, Ausserparlamentarische Covid Untersuchungsausschuss) waarborgen.

Daarom komen ook deskundigen uit de geneeskunde, Prof. Dr. BHAKDI, uit de economie, Prof. Dr. OTTO, maar ook uit de de juridische wereld, Prof. Dr. JUNGBLUT en vele anderen die nu reeds hebben toegezegd.

En wij nodigen vanzelfsprekend ook alle deskundigen van de regering, van de openbare instituten, van het Robert Koch Instituut en van buiten Duitsland uit. Alles gebeurt volkomen transparant.

De verklaringen van de deskundigen worden rechtstreeks uitgezonden, zonder montage, op internet.

Wij zullen een website in het leven roepen en daarvoor hebben we natuurlijk ook meer hulp nodig; daarom vragen wij uw steun voor dit burgerinitiatief, de ACU.

Wat zou het ideale eindresultaat zijn? Dat we zullen zien dat we niet banger moeten zijn dan bij de griepgolven van de afgelopen jaren, want daar lijkt het op. Maar waarom werden dan al deze drastische maatregelen genomen?

Volgens een intern rapport van het Federale Ministerie van Binnenlandse Zaken van Duitsland werd 90% van de noodzakelijke medische ingrepen niet uitgevoerd, 2.5 miljoen mensen werden hierdoor getroffen.

Het rapport vermeldt ook dat er tussen de 5000 en de 125.000 mensen hierdoor zullen overlijden, of reeds overleden zijn, als gevolg van de maatregelen opgelegd door de regering.

Het gaat hier om mensen, medeburgers die zijn gestorven of die stervende zijn.

Dat rapport dateerde van 7 mei 2020. Dat is ook de reden waarom we dit Corona onderzoek zelf ter hand hebben genomen, want we kunnen niet langer wachten.

Er is sprake van méér dan grove nalatigheid dat overheidsinstanties deze dingen niet alleen niet openbaar maken, maar ze zelf schijnen te ensceneren.

Want de wetenschappelijke gegevens tonen nu reeds aan dat voor deze maatregelende de basis ontbreekt.

Wij vragen ons allemaal af, ook onze collega's uit de economie natuurlijk – hoewel het ons eerst en vooral om mensenlevens te doen is – wie profiteert hiervan? Wie wordt hier beter van? Die vragen trachten we hier ook te beantwoorden. Cui bono? Wie profiteert?

Wij bedanken u voor de steun die wij totnogtoe ontvingen en hopen op uw toekomstige steun en medewerking.

Nogmaals, wij nodigen iedereen uit om hier te komen spreken, ook diegenen die een andere mening zijn toegedaan. Wij gaan transparant te werk en zenden alles ook op internet uit. Uiteraard stellen wij onszelf ook beschikbaar voor persconferenties. Wij vragen ook aan de vereniging van parlementair

verslaggevers om hun lokalen voor ons toegankelijk te maken, voor ons, en ook voor de internationale pers. Dank u wel.

Ik geef nu het woord door aan mijn collega Dr. Bodo SCHIFFMANN.

Dr BODO SCHIFFMANN:

Ja, hartelijk dank heer SCHÖNING.

Waarom is een buitenparlementaire Corona Onderzoekscommissie eigenlijk nodig?

Omdat we hier te maken hebben met maatregelen die buiten verhouding zijn. Regeringen moeten beslissingen nemen, en in een noodtoestand zoals bijvoorbeeld in een pandemie, moeten regeringen in het begin ook maatregelen treffen, die de grondrechten kunnen inperken.

Maar regeringen zijn ook verplicht deze maatregelen voortdurend tegen het licht te houden en ook zo snel mogelijk weer los te laten, om nevenschade te verhinderen, zoals genoemd door collega SCHÖNING.

In de plaats daarvan krijgen we van de overheid cijfers die niet in hun context worden geplaatst, cijfers die enkel geschikt zijn om angst op te wekken, waarbij men niet toont dat er een wanverhouding is tussen het aantal geteste personen, en het aantal daadwerkelijk besmette personen.

Bestaande en goed functionerende structuren zoals de regelgeving binnen het kader van de Wet Publieke Gezondheid worden eenvoudigweg opgeheven en vervangen door iets nieuws, iets dat vele malen drastischer is.

En het enige dat we van de regering te horen krijgen, is een constante roep om vaccinaties voor een ziekte waarvan we nu – dankzij vele internationale onderzoeken- weten dat ze heel goed kan worden vergeleken met de griep,

dat de sterfte niet hoger is dan in een zware griepgolf en dat de maatregelen niet kunnen worden gerechtvaardigd.

Er heerst een vreselijke onwetendheid als het gaat om internationale studies en deskundigen uit alle vakgebieden, of het nu gaat om virologen, bacteriologen, epidemiologen of bijvoorbeeld ook economen. Zij worden gewoonweg niet gehoord of zelfs genegeerd.

Erger nog, men noemt hen leugenaars, charlatans, of samenzweringstheoretici, wat waarschijnlijk het on-woord van het jaar 2020 is.

In plaats van dit alles promoot de regering een vaccin dat uiterst gevaarlijk kan zijn, een inenting zonder medische noodzaak, want voor die noodzaak bestaat geen bewijs.

Er zijn niet eens voldoende zieke mensen in Duitsland om een inenting op te testen. Bovendien is het een nieuw soort vaccin, een zogenaamd RNA vaccin dat in tegenstelling tot vorige vaccinaties de genetische code kan veranderen en onmisbaar schade aan mensen kan toebrengen.

In deze context moet men ook aan het medisch beginsel denken: “niet schaden”, “nihil nocere” .

Dàt is de taak van artsen, en wij hopen ook dat andere artsen hieraan zullen deelnemen en nadenken, want wij als artsen mogen de patiënt niet meer schaden dan baten.

Mijn motivatie komt voort vanuit mijn ouders en grootouders. Zij hebben me bijgebracht dat wanneer ik het gevoel heb dat grondrechten worden ingeperkt, dat de democratie wordt ingeperkt, dat de pers geen vrije pers meer is, maar dat je het gevoel krijgt dat het propaganda is, wanneer vreemde meningen gecensureerd worden, gewist worden, dan moet je de straat opgaan, dan moet je actief worden, of je moet bijvoorbeeld zelf trachten het publiek te informeren, zoals men dat met een corona onderzoekscommissie doet.

Want er bestaat natuurlijk altijd het gevaar dat macht corrumpeert, en dat politici op een gegeven ogenblik de maat der dingen en het doel uit het oog verliezen.

Ik zag gevaar voor het verlies van onze democratie, en elke dag zie ik meer streefpogingen om van ons democratisch constitutioneel systeem een surveillance-staat te maken, met gedachtencontrole en surveillance-Apps en dergelijke zaken meer, alles onder de dekmantel van de Wet op Bescherming tegen Besmettelijke ziekten.

In het ideale scenario komen we tot de vaststelling dat een volledige, juridische opheldering voor de achtergrond van deze maatregelen die buiten proportie zijn, zowel uit medisch-wetenschappelijk als uit menselijk oogpunt, zodat de verantwoordelijken ook rekenschap zullen moeten afleggen. En zodat situaties zoals bij de varkensgriep waarbij inentingen vaccinschade hebben berokkend bij mensen voor een ziekte waartegen nooit had mogen gevaccineerd worden, zich niet herhalen!

En alle maatregelen die werden genomen, moeten worden ingetrokken, want ze werden uitgewerkt tegen een achtergrond van schrikscenario's die nooit werkelijkheid zijn geworden en waaraan men ook vandaag nog vasthoudt om angst onder de bevolking op te roepen voor een dodelijke ziekte die in die vorm niet bestaat.

En het beste wat hieruit kan voortkomen – en dat moet gebeuren – is een onmiddellijk einde van de lockdown, en een einde aan de verplichte maskers.

Op een tijdstip waarop er helemaal geen gevallen van ziekte meer waren, volgde een oproep tot verplichte maskers op 29 mei van dit jaar in artsenpraktijken.

Vandaag is 20 juni 2020. 14 dagen geleden hadden we massademonstraties tegen racisme in 20 grote Duitse steden, met meer dan 20.000 deelnemers. Als het virus in deze vorm, met deze besmettingsgraad, daadwerkelijk zò ongebreideld de ronde deed in Duitsland, dan zouden we vandaag een massieve stijging van het aantal besmettingen moeten optekenen, maar dat is niet het geval.

En hierdoor is aangetoond, dat de maatregelen op geen enkele manier nog te rechtvaardigen zijn.

Hartelijk dank.

DR SCHOENING:

Hartelijk dank collega SCHIFFMANN

Ik wil hier nogmaals benadrukken dat wat wij hier doen volledig los staat van elke politieke partij, het gaat hier niet over rechts en links, dik of dun, man of vrouw.

Dit gaat over leven en dood voor vele mensen, om de levenskwaliteit van volwassenen, maar óók van onze kinderen.

Dat is onze hoofdmotivatie – dat wij dergelijke omstandigheden waarmee wij de laatste maanden werden geconfronteerd het hoofd bieden!

Wij burgers moeten weer soeverein worden en wij némen ons recht weer ter hand, want wij hèbben het recht. Wij baseren ons op onze grondwet. In die grondwet, die ik hier in mijn hand heb, staat een geweldig artikel, artikel 20, paragraaf 4: “ieder één heeft het recht op weerstand, wanneer andere maatregelen niet meer helpen”.

Wij kunnen deze buitenparlementaire corona onderzoekscommissie wellicht ook beschouwen als een van de laatste maatregelen. En wij hopen dat diegenen die regeringsverantwoordelijkheid dragen, die tenslotte een eed gezworen hebben mensen niet te schaden maar te helpen, en degenen die ons land ook moeten verdedigen, dat wij hén allen aan die eed herinneren, alle beampten, officieren, artsen, ja, alle medeburgers roepen wij op om hieraan mee te werken!

En de vreselijke omstandigheden die wij allemaal ervaren, die wij op straat zien, die wij in de familie meemaken, en ook persoonlijk bij onze vrienden en gezinsleden moeten door ons worden aangepakt.

Hiertegen móeten we iets doen. Ik ben blij dat we niet alleen het Duits perspectief hebben, maar ook een internationaal perspectief. En daarom verheugt het mij ook dat we een echte deskundige in onze sprekersgroep van de ACU, de buitenparlementaire corona onderzoekscommissie, hebben, Professor HADITSCH uit Oostenrijk.

Alstublieft.

PROF. HADITSCH:

Ja, hartelijk dank en hallo iedereen.

Geachte collega heer SCHÖNING, het is een grote eer voor mij en eerlijk gezegd gaat het me ook aan het hart om hier mee te doen met de ACU, de buitenparlementaire corona onderzoekscommissie.

Wanneer we ons op het niveau van de feiten begeven, dan moeten we ons de vraag stellen waarom deze onderzoekscommissie überhaupt nodig is?

Dit onderzoek is nodig omdat ongepaste beslissingen werden genomen, die vanaf het begin ofwel door grove nalatigheid ofwel met opzet zonder de noodzakelijke zorgplicht, dus ook zonder de geringste overweging tegenover nevenschade. Beslissingen die ook fundamentele democratische rechten hebben ondermijnd en ethische plichten met voeten hebben getreed.

Er zijn overduidelijk ook pogingen geweest om te compenseren voor flagrante fouten zoals de verwaarlozing van degenen die bescherming nodig hebben – ik wil u hierbij herinneren aan de mensen in rusthuizen – door middel van draconische, niet-doelgerichte maatregelen, misschien om dit wangedrag niet te moeten rechtvaardigen, op z'n minst om de aandacht af te wenden van deze problemen.

Of het nu uiteindelijk onopzettelijk, dus gebaseerd op onwetendheid of met opzet – dat zou dan met twijfelachtige motieven zijn gebeurd – is eigenlijk niet belangrijk.

In elk geval diskwalificeren de besluitvormers zichzelf daarmee.

Gezien de reikwijdte van beide hierboven beschreven opties, moeten ze noodzakelijkerwijs onderworpen worden aan een gedetailleerde kritiek.

In het licht van de ervaring met de uiterst eenzijdige voorstelling van zaken door de politici en door de staatszenders, of de staatsmedia, kan dit uiteindelijk enkel worden bewerkstelligd door een onafhankelijke, dit betekent ook buitenparlementaire corona onderzoekscommissie.

Mijn persoonlijke motivatie om hieraan mee te werken bestaat hieruit dat ik gespecialiseerd arts ben in de microbiologie, virologie en besmettingsepidemiologie, en dat ik diep geschokt ben door de volstrekt onprofessionele en niet-objectieve benadering die tothiertoe aan de dag werd gelegd.

Velen zullen zich nu afvragen wat ik bedoel met dit onprofessionele en niet-objectieve gedrag?

Wat ik hiermee bedoel is de eigenlijk voortdurende voorstelling van “worst case” scenario’s, beangstigende en ongepaste vergelijkingen, ook in de media.

Men denke hierbij aan het ondragelijke trefwoord “Italiaanse toestanden”, wat in het beste geval op een paar Noorditaliaanse regio’s sloeg en waarbij Zuid-Italië, nochtans armer en met minder voorzieningen, vrij onproblematisch de hele situatie doorstond.

Inadequate en opvallende voorstellingen van bedreigende trends, die zich in de praktijk nooit hebben voorgedaan – en indien men het vanaf het begin correct had beoordeeld met het oog op de kwaliteit van het Duitse gezondheidswezen – en die zich eigenlijk ook nooit zo hadden kunnen voordoen.

Ik ben echter ook opgeleid als huisarts. Maar vooral ook als arts kon ik de mensen- en gezondheidsverachtende acties niet langer verdragen. Deze methoden staan toch in krasse tegenstelling tot ons aller beroepsbegrip en beroepsethos. Deze permanente angst of paniekzaaiërij, de daaruit voortkomende psychologische en sociale schade die we nog mogen verwachten, de gigantische medische en economische nevenschade, en tenslotte ook de massieve interventies in het cultuur- en verenigingsleven van ons allen, zijn voor mij als holistisch georiënteerd arts aanleiding en motivatie genoeg om op te staan en te vechten tegen deze krankzinnigheid.

Bij het aanschouwen van deze ramp, waarvan we de gevolgen nu nog niet kunnen overzien, lijkt het noodzakelijk, uiteraard met het nodige respect maar niettemin onmiskenbaar om aan te dringen op een objectieve beoordeling van de genomen beslissingen, en de besluitvormers bij aangetoond wangedrag dan ook rekenschap te laten afleggen.

Dé vraag voor deze onderzoekscommissie is uiteraard: wat kunnen we verwachten, en wat is het “best case scenario”?

Mijn positie is dat alle burgers zich verplicht moeten voelen zich te informeren en ook buiten de media die op één lijn staan met het regeringsbeleid naar informatie te zoeken. Mijn positie is ook dat iedereen kritische vragen stelt, en zelf de zaken aan een eigen plausibiliteitstest onderwerpt. Dit alles geldt op z'n allerminst voor collega-artsen,- tenslotte zouden zij zich allen gebonden moeten voelen door de Hippocratische denkwijze, de slogan “nihil nocere”, “niet schaden”.

En dan zal men ontdekken dat Bergamo niet Italië is, Ischgl niet Oostenrijk is, New York Amerika niet is, en een karnavalsfeest in Heinsberg, een woonblok in Göttingen en slachtbedrijven, waar ze zich ook mogen bevinden, niet Duitsland zijn.

Het zou ook voor iedereen zichtbaar moeten worden,

-dat het Duitse gezondheidssysteem op geen enkel moment ook nog maar in de buurt kwam van het risico te decompenseren, dit wil zeggen: overbelast te worden

-dat statistieken zoals de verdubbelingssnelheid en dat vreselijke “R 0” getal als eerste doel hadden om angst te zaaien en druk op de bevolking uit te oefenen, en dat deze werden gecommuniceerd zonder context en op een on-objectieve en manipulatieve manier doordat ze niet met bijvoorbeeld het aantal afgenomen tests niet vermeldde.

-dat valse en onbetrouwbare aantallen van dodelijke slachtoffers werden gebruikt met het doel te intimideren

-dat het aantal gevallen reeds beduidend aan het dalen was vóór de lockdown.

-dat de algemene maskerplicht 4 weken later, ik herhaal 4 weken later, objectief ongegrond was, onwettig en psycho-sociaal niet te verantwoorden.

-dat het onverminderd vasthouden aan maatregelen en reeds weerlegde beweringen - dus tegen beter weten en tegen aangebrachte bewijzen - in deze context een strafbaar feit is

-dat tenslotte een drastische verandering van door partijpolitieke structuren gestuurde beslissingsstructuren reeds veel te lang op zich laat wachten, en dat enkel door middel van veranderingen het voort blijven bestaan of een herhaling van deze anti-democratische methoden op een betrouwbare manier kan worden tegengehouden.

Ik wens de ACU, de buitenparlementaire corona onderzoekscommissie, van harte al het denkbare goede bij de objectieve beoordeling van dit conflictthema. Veel succes.

Dr SCHÖNING:

Hartelijk dank Professor HADITSCH.

Ik wil tot slot nogmaals benadrukken waarom we deze buitenparlementaire corona onderzoekscommissie nu reeds opzetten.

Wij willen niet wachten op de Parlementen of anderen die misschien later ooit nog volgen, want nù dringt het, nù lijden de mensen, nù lijden medemensen en nu zijn velen reeds geschaad, sommigen hebben zelfs het leven gelaten. Net zoals het in het regeringsrapport voorspeld was. Mensen sterven dóór de regeringsmaatregelen! En dat staat duidelijk niet in verhouding.

Er is nog een andere reden waarom het zó dringend is dat we het nu zelf ter hand nemen, vooral wanneer niemand anders het doet:

Overal ter wereld zijn er mensen die een hartstilstand krijgen. Het goede nieuws is dat we kunnen reanimeren en de hartslag weer op gang kunnen brengen.

De internationale richtlijn hiervoor werd begin april veranderd, en dus ook in Duitsland. En in deze richtlijn, men stelle het zich voor, staat dat “mond-op-mondbeademing vanwege het hoge risico op besmetting met Covid19 en de zware gezondheidsschade die dit kan toebrengen” niet meer uitgevoerd dient te worden.

Men wordt nu geacht “een doek over zijn mond te leggen”.

Dit betekent dat veel meer mensen op deze wereld nu zullen sterven, want het is wetenschappelijk bewezen dat hartmassage gecombineerd met mond-op-mondbeademing meer mensenlevens redt dan hartmassage alleen. En door het volgen van deze nieuwe richtlijn worden nog eens extra overlijdens tot stand gebracht voor de statistieken.

We moeten ook deze nieuwe richtlijn terugdraaien.

Want wat we hier daadwerkelijk vaststellen en uitvoerig zullen bewijzen in deze onderzoekscommissie, is dat er hier helemaal geen sprake is van de pest, of van een killervirus. Dat is goed nieuws!

We moeten onszelf echter de vraag stellen: Waarom is de situatie zoals ze is? Waarom zijn deze maatregelen van kracht? Wie profiteert hiervan?

Wij willen niet wachten tot onszelf, onze vrienden, en onze familieleden persoonlijke en fysieke schade is toegebracht.

Wij moeten nu samenwerken met elkaar!

Ik kan u slechts uitnodigen, want er staat geen mediabedrijf achter ons, geen rijke individuen, geen stichtingen. Hoe meer middelen we hebben, hoe professioneler en sneller we kunnen werken, ook internationaal. Wij zullen naar ons beste vermogen ons werk in verschillende talen publiceren.

Iedereen wordt uitgenodigd om ons te helpen, in de waarste geest van gemeenschapszin.

Daarom dank ik u van ganzer harte voor alle steun die u ons reeds heeft geschonken.

Hartelijk dank.